

17. Sep. 1830

FACTS

Date:

17. Sep. 1830

Page number:

Dagbog A, side 93 verso – 95 recto

Mentioned people:

Christian Frederik Arbo

Lovise Arbo, f. Irgens

Bernt Anker Collett

Elisabeth Christine Collett

Peter Collett

Peter Collett

Eilertine Severine Collett, f. Bendeke

Poul Steenstrup

TRANSCRIPTION

Den 17de Sept.

forlod jeg endelig Budskerud efter at jeg først havde sagt den heele Familie, paa Fruen¹ nær der ikke befandt sig ganske vel, farvel, og ønsket den et mere fornøiet Liv end det de undertiden havde ført da jeg var tilstede og hvortil da Assesoren² ene havde været Aarsag. Ogsaa han var ved Afskeden saa venlig som det var ham mulig og indbød mig til atter •94 recto• at besøge ham hvis jeg kom til Norge, da han vilde love at vi da bedre skulde gjenemsee Bogcassen[?] hvoraf jeg allerede nu var tilstrækkelig mæt, det var saaledes ikke det meest tillokkende Løfte naar han vilde indbyde mig til sig og jeg havde hellere hørt at han havde sagt mig at han slet ikke skulde bekymre sig om mig naar jeg kom igjen. Med Lise³ var Afskeden ganske kort da hun var en Smule rørt og tængte formodentlig paa hvormeget der kunde forandre sig inden at vi igjen saaes. Efter at alt dette var forbi, steeg jeg op paa Kjærren der var tilpakket saaledes at jeg neppe fik Plads med mine Been, og kjørte afsted i godt Veir. Det var imidlertid blodt en meget kort Frist; thi da jeg paa Hasselværk havde før min Afreise hilset paa P Collett⁴ og hans Kone,⁵ begyndte det allerede da jeg der steeg paa Vognen, at regne og det tog siden i den Grad til at jeg blev vaad omendskjøndt jeg gjorde mig all Umage for at beskytte mig under Parapluien. En næsten bestandig Torden og Lynild vedvarede tilligemed Regnen næsten lige til jeg naaede Guldskovens hvor jeg steeg af for at hvile og tillige hilse paa den gl: Madame Arbo⁶ og hendes Søn.⁷ Jeg forblev der til Middag og blev i den Tid ivrig converseret især af den Gamle, der havde meget at fortælle om Arbo⁸ og om den Tid hun som hun sagde, var i Rosenkrantz'es Vold [overstreget: hvorpaa] paa Borregaard,⁹ og det lod til at Konen endnu tænkte herpaa med Fornøjelse. Efter Middag kjørte jeg igjen afsted igjennem Drammen hvor jeg af Karlen •94 verso• lod mig nøie underrette om Alt som jeg havde glemt Byen betræffende, og efter at vi havde humplet op igjennem Byen og de yderst slette Veie paa den anden Side, kjørte jeg endelig igjen opad Paradiisbakkerne hvor jeg nu ikke heller havde været siden jeg var Barn og som jeg nu fandt som alt andet i og omkring Drammen havde antaget et ganske andet Udseende og var bleven mindre. Nu var jeg dog saa heldig at Veiret var blevet bedre og jeg morede mig saaledes meget ved at betragte de smukke Udsigter og læsse de naragtige Navne paa Veistolperne hvoraf jeg blot vil anføre en Kraft-Enken, Ryppe-Enken, Røn-Lars, Clemens-Dalen og mange andre som jeg i den Skynding ikke kunde faae læst. Marmorbruddet ved Gillebek¹⁰ laae efter Anseelse næsten ganske stille uden at jeg opdagede nogen Arbeider og det forekom mig ogsaa herved at de marmor Steene jeg før her havde seet slængte omkring Alle vare formindskede betydelig og ikke meere havde det Storheds Præg. I Ravnsborg maatte jeg afskedige min Karl fra Budskerud da hans Hest ikke kunde trække os længere uden at have

udhvilet et Par Timer, og jeg blev da her for sidste Gang for denne Gang i Norge pakket paa en Skyds Karriol hvori man sagde mig jeg skulde kjøre fortræffelig til Byen. Jeg traf her paa Skiften en Assesor Stenstrup¹¹ fra Kongsberg, som fortalte mig en heel Deel om hans og mine Forældre og om ældre Tider. Manden var meget høflig men da jeg ellers ikke havde synderlig Kjendskab til ham •95 recto• gjorde jeg det her temelig kort og rullede afsted med en Skydsgut til Christiania. Da det nu imidlertid var bleven mørk kunde jeg ikke mere saa bestemt skjældne Gjenstandene paa Siderne af Veien, og ganske besynderlig erindrede jeg nu alt fra min Barndom, hvorledes jeg ofte her havde kjørt med Fader netop paa samme Tid af Dagen hvilket især blev mig paafaldende da jeg passerede forbie Sandvigen¹² hvor man kommer ganske nær ned til Stranden, og endnu tydeligere blev alt mig, da jeg kom til Lysager og Vækkerøe hvor man nu havde tænt Lys paa flere Steder, hvilket netop var Tilfældet paa de Tider naar vi kom fra Drammen, og som da altid opvagte en vis glad Følelse hos mig naar jeg paa Mærkerne saa at vi nærmede os Byen hvor da altid et behageligt Ophold ventede mig. Denne Gang kjørte jeg rigtignok uden Fader Veien og det forekom mig mange Gange voveligt af mig at begive mig derhen uden hans Beskyttelse og Veiledning; hvor besynderlig forvexlede jeg ikke i disse Timer Barndommen med det Nuværende. Ved min Ankomst til Christiania tog jeg ind i Bærent's¹³ Logie hvorom han før sin Afreise havde gjort Aftale med sin Værtinde, og jeg befandt mig ret vel i det nette Logie, naar jeg blot undtager det øde i de store Værelser der ene beboedes af mig.

¹ Eilertine Severine Collett, f. Bendeke.

² Peter Collett.

³ Elisabeth Christine Collett.

⁴ Peter Collett.

⁵ Christine Stillesen.

⁶ Lovise Arbo, f. Irgens.

⁷ Christian Frederik Arbo.

⁸ Madam Arbo fortalte rimeligvis enten om sin afdøde mand, Peter Wølner Arbo (1756-1829), eller om dennes mere berømte fætter, godsejer og tømmerhandler Peter Nicolaj Arbo (1768-1827), der havde været assessor Peter Colletts kompagnon. Sidstnævntes nevø og arving, Bernt Anker Collett, blev siden gift med Rørbyes søster, Emilie.

⁹ Det norske gods Borregård havde i årene 1796-1815 tilhørt den dansk-norske politiker Marcus Giøe Rosenkrantz (1762-1838) gennem ægteskabet med Maren Juel (1749-1815).

¹⁰ Gjellebekk-bruddene havde i 1700-tallet leveret marmor til flere danske bygningsværker, deriblandt Marmorkirken. Bruddet var stort set allerede lukket ned i Rørbyes barndom.

¹¹ Poul Steenstrup.

¹² Sandvika.

¹³ Bernt Anker Collett.

94

et besjete saa Gode jeg Loven bet Norge, de saa nildt Loven
 at ni de tolvne skuld gaa sammen som bagaesser forrest
 og altvandt mig naar tilfredslyk med, at naar skuldere
 idde det minst tillidende Lette naar saa nildt indbyde mig
 til sig og jeg funder. Sallend fort at saa funder sig mig at
 saa flak alle skuld indgaaer sig saa mig naar jeg Loven
 ijsen. Med Lise naar offredes gaeste Loven de saa ved
 an faende vord og bryde fornuddelig saa fornuddelig
 der Lunden fornudden sig indde at ni gaa funder. Offred
 at alle alle naar forbi, stang jeg og saa Loven der naar
 tillidende skuldere sig at sig sig flode med min Loven,
 og sigte offred i godt vord. Det naar imidlertid blode
 an migst Loven vord, Ni de sig saa Havelroed funder for
 min Afvord. Sallend saa Plettet og funder Loven, sig gode det
 altvandt de sig Loven stang saa Hagenen, at vord og det
 sig funder idde funder til at sig Loven naar uendelig mig
 gorden mig all stang for at besjete mig uendelig funder
 aglisian. Sa vordan besjete sig Loven og sigte og
 merde tillige med Loven vordan Loven til sig merde
 Guldproven for sig stang af for at funder og tillige
 sigte saa der gl. Matanum Loven og funder Loven. For
 funder Loven til midde og Loven der til i mig Loven
 for af der funder, der funder migstall funder an Loven
 og an der sig funder funder sig, naar i Rosenkrantzies
 skuld, funder saa Rosenkrantzies, og det lot til at Loven
 anden vordet funder med Loven sigte. Offred midde sigte
 sig ijsen offred ijsen Loven Loven for sig af Loven

bed mig mine indvoveller om alt som jeg kunde gtonde
lyse betreffende, og efter den første Juniglat og i jorden
lyse og de gamle flotte Bær saa den anden Side, fordi
jeg endelig i jorden og ad Ferralder Lullerum fæder
mi alle jorden funderne ved siden jeg end betag og jeg
mi fæder som alt andet og endring drømme fæder an
taget at gamle andet Udfæder og nye blander minnes.
Men var jeg dog iafølling at Hæder ved blander boder
og jeg morder mig fæderne meget end at betragte
de gamle Udfæder og Udfæder de morderige Kunne
saa Hæderne Kunne jeg blode mit ansigt om
Eraft-Lulan, Hæder-Lulan Lån-Lare Klemens-Dalen
og mange andre som jeg i den Tidning alle Lunde fæder
Lufe. Morderbrude og Gillabate Lare efter Udfæder
udfæder gamle flode end jeg og Udfæder mig og Udfæder
og at foruden mig og fæder at de morder
Kunne jeg for for fæder skal fæder endring alle
morder fæder fæder betydning og alle morder fæder at
Hæder fæder. I Lunde boder morder jeg Udfæder mine
Lunde fæder Hæder de fæder fæder den Lunde fæder
as Lunde morder at fæder Udfæder at fæder Lunde,
og jeg blander for for fæder Lunde for Lunde fæder
Norge gæder saa en fæder Lunde Kunne Lunde fæder
mig jeg fæder fæder fæder fæder fæder fæder fæder
saa fæder Udfæder fæder fæder fæder fæder fæder fæder
fæder mig og fæder Lunde og fæder mine Lunde
og en Lunde Lunde, Morder med meget fæder man
den jeg alleve alle fæder fæder fæder fæder fæder fæder

gjorde jeg det for temmelig Løst og vakkelt ⁹⁵ efter min
ne Blydighed til Christiania. De det min Smidbarhed over
blodig mindt Løst jeg ikke naar jeg kaffent Skolden
Gjortpantem gave Bitteren af Hæren, og ganske tagen.
derlig arindvante jeg nu alle for min Venndagen, først
Løst jeg ofte for første Gjort med Løst udtag gave
Løst til af Hæren Gildet. for blev mig gædfuld
da jeg gædfulte for den Bitteren for min Løst
gædfulte over med til Stranden, og anden bydelig
blev alle mig, da jeg Løst til Løst og Høllens
for min mig første Løst for gave Hæren, Gildet
udtag med tilfælde gave de Løst naar is Løst for
Løst min, og for de altid gædfulte mig gædfulte
for mig naar jeg gave Hæren for at overvunden
us Løst for de altid de Løst Gildet venter mig.
Løst mig Løst jeg rigtig med min Løst Hæren og
de Løst min mig mange Hæren venter af mig de be-
gædfulte mig Løst min Løst Hæren af Hæren.
for gædfulte forvælt jeg ikke. Løst Løst Løst
Løst min med de Hæren. Løst min Løst til Hæren.
Løst mig jeg med de Hæren Løst. Løst min for for
Løst. Løst jeg Hæren med for Hæren, og jeg Løst
mig med min de Hæren, naar jeg blot min Løst
de for Hæren Løst min Løst Hæren. Løst 8. Løst
Løst min med Løst Hæren i Løst, og de min Løst for
Løst min Løst min de de Løst. Løst Hæren de
for Løst min til Løst Hæren, de de min